

11 pengőért vették meg egy-egy tabáni ház épületanyagát

Groteszk eredmény egy árverésen, ahol a házak mint ingóságok szerepeltek

A főváros az utóbbi esztendőben több házat lebontatott. A lebontásnál aránylag jó üzletet csinált, mert kiderült, hogy a vállalkozók nemcsak díjtalanul hajlandók a lebontást vállalni, hanem a bontásnál kikerülő anyagot is készek megvásárolni. Ilyen módon akart a főváros eljárni a Tabánban lebontásra ítélt házak eltakarításánál is. A kiírt pályázat azonban azzal a furcsa meglepetéssel járt, hogy a vállalkozók nemesak semmit sem ígértek a bontásnál kikerülő anyagért, hanem még a munkáért is térítést igényeltek. A főváros erre megsemmisítette a pályázatot és közvetlen tárgyalást kezdett a vállalkozókkal. Ez a szerény eredménnyel járt, hogy akadtak cégek, amelyek hajlandók némi szerény térítés fejében vállalni a bontást és átvenni az anyagot. Az egyik cég két ház anyagáért 99 pengő 25 fillért ajánlott fel, a nagyobb házakért viszont többet, úgy hogy végül *nyolc tabáni ház anyagáért 4800 pengő megfizetésére vállalt kötelezettséget.* Egy másik cég olyan megállapodást kötött a fővárossal, hogy *kilenc lebontandó tabáni ház anyagáért 100 pengőt fizet, tehát egy-egy tabáni ház épületanyagát — 11 pengőért kapta meg.* A vállalkozók arra hivatkoznak, hogy a tabáni házak olyan rossz állapotban vannak, hogy a lebontásból már aligha kerülhet ki újból felhasználható épületanyag és ezért nem ér többet a halálraítélt Tabán.

A másik furcsaság, ami a budapesti ingatlanpiacon történt, az a *Viafogó-dűlőben* levő szükségtelep árverésen való értékesítése. Itt egy vállalkozó által idegen telken felépített deszkaépület és a maga számára emelt külön jobb alapépítményű, valamint mellékhelyiségekkel felszerelt lakóház került árverésre, mert az ácsmester nem tudta a telektulajdonosnak a bért megfizetni. Neki sem fizettek ugyanis a lakói. Az épületek mint ingók kerültek árverés alá s ez adja a magyarázatát, hogy az ácsmester *parkettás, két szoba-konyhás, verandás és fürdőszobás házáért 60 pengőt adtak, a többi ház egyenként 25—30 pengőjével kélt el, úgy hogy összesen, a 160 m.-es kerítéssel együtt, 460 pengő folyt be.*

Az árverés után érdekes jogi helyzet állt elő. ~~Megszűnt a bérleti viszony a telektulajdonos~~

üggyvéd és a főbérelő ácsmester között, de tisztázatlan maradt a jogviszony a telektulajdonos és az árverési vevők között. Már most vagy megegyeznek az árverési vevők a telektulajdonossal és akkor marad minden a régiben, csak éppen az egyes vevők kerülnek a főbérelő ácsmester helyébe bérlokként, vagy nem sikerül a megegyezés és akkor a telektulajdonos kötelezheti a vevőket, hogy a megvett házakat bontsák le és az épületanyagot hordják el a telekről. Az árverési vevők között elterjedt hírek szerint alkalmasint az utóbbi megoldásra kerül sor, mert a telektulajdonos megunta a nemfizető bérlokkal és albérlokkal való folytonos huzavonát és telkét a lakótelep megszüntetésével más módon értékesíti.